

Kraków, 29.11.2016 r.

Maciej Stasiowski

The Mediatization of the Speculative Architectural Projects

(Mediatyzacja spekulatywnych projektów architektonicznych)

Streszczenie pracy w języku polskim:

Tradycyjnie, architektura postrzegana jest jako nieruchomy, materialny konstrukt. Tradycja spekulowania i eksperymentów z formą graficzną, sięgająca od *Wieżień* Piranesiego po *Ryso-Hybrydy* Bryana Cantley'a, daje odpór tamtemu rozumieniu dziedziny, kodując za pomocą reprezentacji architektonicznej: ruch, transformację, niematerialność ośrodków. Zamiast aktem komunikacji pomiędzy architektem a wykonawcą, medium staje się celem samo w sobie. Posługuje się techniką kolażu, czy fotomontażu, by ukazać architekturę zorientowaną na proces projektowania. Kino – z uwagi na poziom ingerencji w rzeczywistość profilowaną; modyfikacji za sprawą malowanego tła, optycznych iluzji, grafiki komputerowej – przyczyniło się do dalszej dematerializacji obiektu architektonicznego. Dzięki cyfrowej post-produkcji, możliwe jest połączenie obrazów z różnych źródeł, z fotorealistyczną wiernością. W rozprawie, prześledzony został proces stopniowego przyswajania przez architektów filmowych strategii obrazowania (Venturi, Tschumi, Koolhaas; Michael Webb, Lebbeus Woods, kolektyw Superstudio), mający swoją kontynuację w architektonicznych animacjach. Zamiast prezentować przyszłe budynki, ich przedmiotem stają się: kwestie nośnika, aktu reprezentacji, czy krytyczny ogląd historii, kultury, społeczeństwa, polityki miasta, bądź mediatyzacji współczesnego doświadczania przestrzeni.

Maciej Stasiowski

(podpis)